

Újjászületik a régi gýár

A megyében és a megyével szomszédos területeken termelt kenderkorót a Balaton délnyugati esüskénél, a Fenékpusztán létesített kendergyárban dolgozzuk fel. A kender évszázadokkal ezelőtt honosodott meg ezen a környéken. A keszthelyi múzeum régi iratai tanúsága szerint már az 1700-as években sok kender termeszték a környéken, és idehozták messzebb vidékekről is áztatni a kenderet, mert a Hévíz patak vizétől a kenderkoró szép fehér szálát adott. Az üzem most is a Hévíz patak vizével áztat. Igaz, mire a víz ideér, csökken a hőfoka, de még így is a környék legjobb áztatója.

A Fenékpusztai Kendergyár létesítését, a Fenékpusztai Kendergyár létesítését kezdték meg az elavult gépekkel, télen kezüket dörzsölve, fagyoskodva dolgoztak a munkafeladatokon. **„Allamosság után jobb munkakörülményeket biztosítottunk.** Fokozatosan kicseréltük az elavult gépeket, fűtést, porlasztókat, gondoskodtunk, fűdőt, öltözőt, ebédlőt, kultúrtermet létesítettünk, és mindez a második ötéves tervben meg bővülni fog.

A múlt évben megkezdtük a gyár rekonstrukcióját. Az üzem-épületet felújítottuk, és itt helyeztük el az új, átalakított kenderkorót, amely már a nehéz fizikai munkát igénylő kézi tilolás szükségességét csökkenti. A rekonstrukció során — üzembevitelen is folytatódik — üzembehelyeztük a Csehszlovákiából beszerzett kenderkorósztáló autómotort. Ez szintén jobb minőségű nyersanyagot biztosít a feldolgozó fonóknak.

Megfelelő energiabázist hoztunk létre, amellyel kondenzvíz formájában, meleggvizet biztosítunk az áztatóberendezéshez, s ezzel gyorsítjuk az áztatást.

A napokban vezetők be az AVESZ áramot, amelyrel állandó villamosenergiát — dolgozóink számára rendszeres villanyvilágítást — biztosítunk. A közeljövőben így televízió is kerül a terlepre. Ezzel is közelebb viszuk a kultúrát az itt dolgozókhöz. Kultúrcentruma kívánjuk kiépíteni a Fenékpusztai Kendergyárat, ahol nemcsak az üzemi dolgozók, hanem a szomszédos Balaton Termelőszövetkezet dolgozói is szórakozhatnak, művelődhetnek.

A Fenékpusztai Kendergyár eredményeit vizsgálva megállapíthatjuk, hogy a termelékenységét évről-évre növelték. Az 1957. évről viszonyítva a hároméves terv időszakában 37 százalékkal emelkedett a termelékenység. A kenderrost költségszintjét múlt évben — 1959-hez képest 5 százalékkal csökkenttük. A második ötéves tervünk megkezdéséhez szükséges nyersanyagot úgy biztosítottuk, hogy a múlt évben az áztatási tervet 15 százalékkal teljesítettük, jobb munkaszervezéssel, az áztatómedencék gazdaságosabb kihasználásával.

Az idén az áztatási terv túlteljesítésével, az 1960-as jobb kihozatali mutatók által elért anyag-takarékosság révén a rosttermelet további feladata továbbra is a gazdaságos termelés, a termelékenység emelése, az önköltség csökkentése. **A nagyobb mennyiségű rosttermelet és korszerűbb ipari berendezéseivel teljesíteni tudjuk a második ötéves tervben megszabott nagyobb feladatunkat.** De szükséges a szakmai és politikai képzettség, és a műszaki színvonal emelése. A szakmai továbbképzéshez vállalataink biztosítja a lehetőségeket,

Dolgozóink gyermekei ösztöndíjjal tanulhatnak a Szegedi Rostipari Technikumban.

Az eredmények biztos alapot jelentenek a jövő feladatainak teljesítéséhez. A második ötéves tervben a Fenékpusztai Kendergyár mennyiségi termelését 30—35 százalékkal kell növelni. Tovább kell csökkenteni az önköltséget, tovább kell finomítani a kőfeldolgozó automata, a szálló-lolás és szártás technológiáját. Még kell oldanunk az áztatás mechanizálást, amely az **iparág legnehezebb fizikai munkájának megszűntetését jelenti.** Foglalkozásunk kell a kenderkoró kirakásának gépesítésével. Célul tűztük a kenderkoró gépesítését is. Minden ezek olyan feladatok, amelyekkel dolgozóinkat a nehéz fizikai munkától kíméljük meg.

Természetesen ezek megoldása nagy erőfeszítést kíván fizikailag és műszaki dolgozóinktól. De szüke-

ség van az említett gépesítésről is, mert csak így tudjuk elérni, hogy a Fenékpusztai Kendergyár kollektívája a második ötéves tervben az éleljáró kenderfeldolgozó üzemek közé kerüljön.

Olyan munkaközpontokat és helyeket kívánunk biztosítani a fenékpusztai dolgozóknak, amely az egész iparágban példát mutat a legjobb termelési körülmények megvalósítására.

Mint a fenékpusztai Kendergyár dolgozóira nagy feladatok várnak a második ötéves tervben. Vállalatunk kollektívájának szilárd elhatározása, hogy jobb munkával, a termelékenység növelésével megőrzi az üzem címét, amelyet immár negyedszer nyertünk el.

Magyar Sándor, a Dunántúli Rostkikészítő Vállalat igazgatója.

Folytatódik a gyógyszertári „decentrum” építése

Mint azt a Naplóban már megírtuk, a Veszprém megyei Gyógyszertár Vállalat széleskörű szükség- raktárakban, egyáltalán nem el- fogadható körülmények között tá- rol sokmillió forint értékű gyógy- szer készletet. 1959-ben meg- kezdődött Veszprémben a Parti- zán utcában az új raktár és itro- daépület, az úgynevezett „decent- rum” építése. Tavaly közel 3 millió forintot költöttek a mun- kára, elkészült az iroda-rész, és a kétfeltelese tervezett raktár földszinti része.

A munka az idén folytatódik. Az illelkekesek terve szerint ebben az esztendőben újabb négy millió forintot építenek be. Ennek az összegnek egy részét a megye köz- ségi adják össze, közsegfejlesz- tési alapjukból, tekintve, hogy a

Készülnek a nyára

Végig a Balaton északi partján látni a nyárra való készülődést. Az üdülőkben tatarozás folyik, a strandok környékét rendezik. Ba- dacsónyban újrafestették az os- tonyel lámpák oszlopait. Keszthelyen a Petőfi-csárda mellett modern benzinkutat létesítettek Révíúpón építik a strand bejá- ratát és a balatoni főtútvonal men- tén több ezer facsemetét ültettek a szorgos kezek.

Asszony a talpán

— Talán négy óra lehetett. Egy cseppet sem látszik fárad- nak az arca. Fintalos kinézésű, karcsú termete nem árulkodik a hat gyermekéről. Dolgas természet- tőlól vízszint árulkodhat a kis- kéék füzetecskebe jegyzett soroké. Szégyenkezve vette elő a konyha- szekerény fiókjából, pedig nyugod- tan dicsékedhetne vele. De nem termésette.

Nincs olyan nap, ahová valóam- ne lenne bejegyezve. Széptembe- rig a nővénytermelésben dolgo- zott. Amikor lehetett, mené mun- kára. S akkor megheszedőtt az iskola, nem tudott kint munkát vállalni.

A termelőszövetkezet vezető- je sege segítette. Az állatte- nyésztésben adott Máhlínának munkát, otthon napközben így el tudja látni anyai teendőit is.

— Ot hónapja vagyok a serté- seknél — monda, de itt már erze- ná egy kis büszkeséget a hangja- ból. Joggal. Az agronómuszó vél- te át a szót.

— Mindent megtett, hogy gyarapodjanak a hízók.

Mástól tudtam meg, hogy arra is képes volt, amikor nem volt bent kocsi, fogja a talicskát, és úgy hordta be a szerűről a serté- tések napi krumpliadagját.

Jól keres, havonta megvan a 28—30 munkakegyése. Egész év- ben pedig 250 munkakegyesé- guált össze. Ez bizony hat gyerek- mellett soknak számít! A nagyobb- bik fiú már komolyan segíti édes- anyját. A bányában dolgozik. Amikor onnanté hazajön, megy a termelőszövetkezetbe dolgozni.

Ezután egy kicsit rosszabb han- gulat ütte meg a konyha levegő- jét. Máhliné már nem bírta köny- nyek nélkül.

— Nemrégin dögölt meg a te- henünk, meg egy disznó — mond- ta bánatos hangon. Nem is tu- dom, hogyan jutnak egy tehén- hez. A többi már megint moso- gyogva mondja: Ha látna, hogyan szertetik a gyerekek a fejét! Két itter állig elég.

— Mária néni van egy jó aján- latom — szölt körbe az agronó- muszó. Van vembes-úsó ak- ció, vegyen egy úszót és a borjú- val kell az ártat visszatoricsztani.

Felcsillant a Mária néni sze- me. Kapott az ajánlaton. — Intézze el Terike. — De ezt már nekem monda.

— Jó, hogy a termelőszövetke- zetben vagyok, nem is tudom, mit csinálnék egyedül!

A könnyet, mint a zápor zuául- nak a színes könténybe. De nem sokáig, mert hazaszalad a legli- kebb az övödőből. Csacsog a csöp- ke száj és az édesanya szeméből kiszáradnak a könnyek.

— Téylleg ír rólam az újság- ba? — még utóljára ezt a kérdé- si kockázta meg.

Megígérttem, és ime itt az írás. Mert ilyen asszonnyal, mint Máhlí- né, nem mindig találkozhat az ember.

Józsa Mária

„Csakúgy mint Pesten“

Az Országos Rendező Iroda ja- nuár 23-án Veszprémbe mutatja be új műsorát, amelynek címe: „Csakúgy mint Pesten”. Ez az el- só olyan mai témájú, szatirikus, díszletes kabaréműsor, amelyet vidéki nagyvárosokban is bermu- tatnak. A múlt nyáron a Margit- szigeten bemutatott „Pest megér- egy estét” című, ehhez hasonló műsor bebizonyította, hogy a kö- zönség igényli ezeket a szatirikus kabarékat. A „Csakúgy mint Pes- ten” című új műsor Pécsset, Kec- keménen, Nyíregyházán és Szege- den aratót sikere pedig arra en- ged következtetni, hogy megye- székhelyünkön is sokakat fog megnevettetni és — tanítani.

Nem is tudom, milyen cso- dálatosan szép jelzőkkel íással el Máhl Andrásné, mert megérdemli, hogy szépen írjunk róla. Édesanya, édesapa, hat gyer- mek kenyerkeresője. Két éve szá- kadat nyakába ez a hármás jel- adat. Meghalt az ura, és azóta egyedül neveli a gyermekeket. Be- egyedül még friss a seb, fáj is, és ne- ház betetőrdni övegyességbe, de a gyermekek nem érzéskék pótolni, anyai szívével igyekszik pótolni az apai szeretetet is. Nagyon ne- kor estéknél együtt van a csa- lad, s egy hely miníg üresen ma- rad, és az érces hang csitítja gyer- meket. S olyan boldogan mesél- te el az alábbi keábes történetet.

— A legkisebb valakitől kapott egy zacskó cukrot, még az apja élt, sohasem adott senkinek. Most meg, megosztotta a cukorját. Szé- mek elkönyvesednek, egy másik eset jut eszébe. Amikor este ment káza az egyik gyerek kint ka- kucskált a fal mellett, nézte, mi- kor jön. Bent nagy a sürgős- forogás, terített asztallal várták. Egy bögere kávét a tizhelyen me- legedett. — Mindegyik segíteni akar.

A toridák végében állt, ami- kor ráköszöntem. Egy pillá- lanatra meghököknt az idegen hang hallatán, de nyomban mo- solyogott. — Engem keres? Letette a kezéből a fazekat, amelyet krumplival szedett tele.

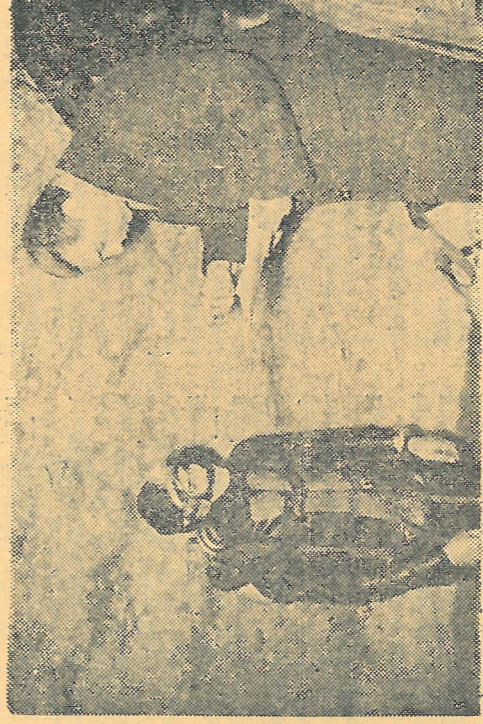
— Krumpli főzők az állatok- nak — monda, de már tessékelt nyugrítill csapja meg orromat. Elő- még a sürtőapát, a szakájtók, jel- zik, hogy itt kenyerítés volt. A hátsó szoba ajtaján bekandított, s látom, hogy ott piroslék a finom puha fehér kenyér. Hogyan, még kilenc óra sincs, és készült a ke- nyér? Csodálkozva néztem Máhlí- néra.

— Mielőtt elmentem a majorra- megeteni a disznókat, már leda- gasztottam.

— Hány órákor volt az? — tet- tem fel az első kérdést.

A Magyar Honvédelmi Sportszövetség budapesti elnöksége könnyűbárá- szakosztályának barlangkutató cso- portja kutatásokat végez a tapolcai tavasbarlangban. Riportérünk néhány képben megőrkítette munkájukat.

Békaberek a tapolcai tavasbarlangban

Fent: A kutató csoport vezetője megadja az utasítást, utárányt, feladatot és a vissz- szerkezes időpontját és a bászár el- merül a tó szivacsos melységekbe

Balra: A tizenkét főből álló kutató csoport egyik tagja, Monostori Ervin, az Eg- reszi Gábor Gimnázium tanulója visszakerkezer.

Jobbra: Fischer János (aki civiltiben a Buda- pesti Híradástechnikai KTSZ szer- szánkészítője) öltözik be, Monostori Ervin felszíni bárára az életet jelentő levegő palackot, s pár perc múlva in- dutásra készen vár. PÉTERFAY ENDRE